א. למבנה הפרשה
הערה: בפרשיות הראשונות של ספר דברים על הלומד לשים לב במיוחד לחלוקת הענינים ולמבנה הפרשיות.
רי דוד חומטן מחלק את החלק הראשון של הספר, דברי משה - הראשונים לבני ישראל עקרים: חלק ראשון: פרק א' פסוק ו' - פרק ב' פסוק א'
" שני: " ב' " ב' - " ג' " כ"ט

נמק את החלוקה הזאת בנמוקים ענינים והיצוניים.
מהו הרעיון העיקרי של כל אחד משני החלקים הנ"ל?
מהו הרעיון המשותף בשני החלקים?
מהי חלוקת פרק א'? סמן ביחוד איזה חלקים בפרק הם חלקים עיקריים ואיזה מהם נאמרו דרך אגב ויש לראותם כמאמרים מוסגרים.
מה ענין פנוי הסלפטים לפרקנו?

ב. אלה הדברים אשר דבר משה.
רש"י א, ב; רמב"ן א' ד"ה אמר אלה הדברים; ב' ד"ה וסעם אחד עשר עד "ובעבור שלא היו ישראל";
ספורנו ד"ה אלה הדברים; ד"ה אחד עשר יום;
באור: יתכן שהוא שב על הספרים הקודמים, כי כל אמרות ה' נעוצות ומדובקות ראש וחוץ וסוף. וסעור הפסוקים א,ב,ג,ד,ה כך הוא: אלה (המצוות והחקים אשר באו בספרים הקודמים) הם הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל באחד עשר יום (אחר הלכו) מחרב (ללכת) דרך הר שעיר (אל א"י ולא באו כי אם) עד קדש ברנע (ושם קרה מה שקרה ונגזרה עליהם שלא לכנס לארץ מיד... כי אם לסב את ההר שלים רבים עד תם כל הדור ההוא) ויהי בארבעים שנה באחד... דבר משה... (פעם שנית) ככל אשר צוה ה' אותן (והיה זה) אחר הכותו את סיחון... ואת עוג... בעבר הירדן בארץ מואב (כאשר קרבו לגבול ארץ ישראל וראה משה שכבר בא יומו להאסף אל עמיו, עתה) הואיל משה באר (גמר כדעתו ללמד ולשנן את תורתו ולהוסיף באור במקום הצרך, שרם מותו.)
1. היכן מתחילים "הדברים אשר דבר" (הדבור הישיר) ובאיזו מלה מסתיימים לפי הנ"ל?
2. לשם מה מסתייע הרמב"ן בבראשית מ"א נ"א-נ"ב? היכן מצינו דבר דומה לזה בתנ"ך? 3. במה שונה הבאור מכל הספרשים האחרים?

ג. א. "בעבר הירדן".
1. מה הקשי במלים אלה בפסוקנו?
2. רי דוד רואה אפשרות לחרץ בשוי זה במקומנו בעזרת הפסוקים:
יהושע ט' א' ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן
מלכים א' ה' ד' ושלמה היה משל בכל עבר הנהר
מהי העזרה הניתנת לנו משני פסוקים אלה בתיהוץ קושיתנו?

ד. שאלות ודיוקים ברש"י:
1x) ט"ז "שה ואצוה את שופטיכם הרא"ם בקשה: ולא ידעתי מי הכריחם (= לחז"ל) לפרש כן ולמה לא יהיה "ואצוה את שופטיכם" דבק עם "שמע בין אחיכם" הבא אחריו? נסה לענות על קושיתו.
2x) ט"ז " ובין גרו ולמה לא פרשו כמשמעו כמו שפרשו ח"א? (מלשון גר כמו דברים כ"ד י"ז; כ"ז י"ט) (וכמו שפרשו ראב"ע בראשית ט"ו י"ג)
3x) י"ז " לא תכירו פנים (וכן הרמב"ם הל' סנהדרין ג הלכה ח': כל שנהדרין או מלך או ראש גולה שהעמידו להן לישראל דיין שאינו חכון ואינו חכם בחכמת התורה דואגי להיות דיין - אע"פ שהוא כלו מחמדים ויש בו מובות אחרות - הרי זה שהעמידן עובר בלא תעשה, שנאמר לא תכירו פנים במשפט... ולמה לא פירשוהו כמשמעו שאל הדיין ידבר?
4) " " המשפט לאלוקים מה בין הסיסת רש"י לתפיסת הרמב"ן כאן?
5x) " " תקריבון אלי בעל דברי דוד מקשה: למה נקט רק עב' זה שנסתלק ממנו משפט בנדת צלפחד ולא הזכיר שנסתלק ממנו משפט הנפש- אים לנפש אדם (במדבר ט א-ח) ולא שנסתלק משנו דין המקושש (במדבר ט"ו לב-לו)? נסה לענות על שאלתו

ה. לשנון רש"י:
השוה את דברי רש"י ולשונו ללשון המקור שממנו לוקחו. מה ביניהם?
1) י"ז ד"ה כי המשפט לאלוקים. סנהדרין ה ע"א: אמר הקב"ה לא דיין לרשעים שנוטלים ממון מזה ונותנים לזה שלא בדין - אלא שמריחין אותי להחזיר ממון לבעליו!
2) י"ז ד"ה תקריבון אלי ספרי י"ז והדבר אשר יקשה משם תקרבון אלי, אמר לו הקב"ה למשה: "אתה דן דין קשה? - מיד, שאני מודיעך שאי אתה דן דין קשה, שאני מביא עליך דין שהנשים יכולות לשמש ואין אתה יכול לשמש ואיזה? זה דינן של בנות צלפחד. בזמנא בו אמר שמר "נינס שאול אל שמואל בתוך השער וכו' וכו'".